

Indenrigsministeriets Kontrol skulde være overflødig. Jeg tror, at Indenrigsministeren i saadanne Tilfælde bør betragte det som sin Opgave at værgе Byernes Befolkning imod de Beslutninger, Byraadene, der paa Grund af Maaden, hvorpaa den kommunale Valgret er ordnet, væsentlig udgaa fra de Høistbesatte, kunne fatte, og som i Almindelighed ikke kunne anses for at være til Byernes Gavn. Jeg ledes særlig til disse Bemærkninger ved et Tilfælde, som ikke findes omtalt i den udførlige Meddelelse, der er aftrykt i Betænkningen. Der er nemlig en anden By, som ogsaa har ført Forhandlinger med Krigsministeriet; det er den, hvori jeg bor, nemlig Slagelse, og det undrer mig, at dette ikke findes omtalt. Disse Forhandlinger ere ikke førte saa vidt, at der er fremkommet noget Resultat, men de Beregninger, som ere gjorte for Slagelses Vedkommende, modsig i meget høi Grad de Beregninger, den ærede Minister har meddeelt os for flere andre Byers Vedkommende. Den ærede Minister meddelte os, at Forholdet for Aarhus Kommunes Vedkommende vilde omtrent gaa lige op, medens der for Nyborg vilde være et Overflud af 3—400 Rd. For Slagelses Vedkommende vil Resultatet derimod være, at Indkomstskatten maa forøges med 3—4 pCt. Det er et meget forskjelligt Resultat, og det forbauser mig, at der kan være saa stor Forskel. Jeg ser mig kun istand til at forklare det derved, at Beregningen for de førstnævnte Kommunes Vedkommende ikke er nøiagtig. Slagelse har nu knyttet sit Samtykke til, at der bliver stillet den en Sikkerhed for, at den beholder Garnisonen, eller at Staten i alt Fald overtager de Bygninger, der blive opførte, og dette er under de nuværende Forhold selvfølgelig en tilstrækkelig Grund til, at der ikke er fremkommet noget Resultat. Det skulde dog undre mig, om der ikke for de øvrige Byers Vedkommende havde været lige saa megen Opfordring til at stille saadanne Betingelser, og om der ikke maatte have været lige saa store Betæneligheder i enhver Henseende ved at gaa ind paa Sagen, som der er for Slagelse. Den ærede Minister bemærkede for Aarhus' Vedkommende, at der foruden det meget omtalte Høstind ogsaa var en anden Bevæggrund, nemlig den, at Byen frygtede for at miste Garnisonen. Der har overhovedet vist sig en Ungtelse hos de Kjøbstæder, som have Garnison, for at miste denne, og der er rundt omkring i Kjøbstæderne opstaaet den Mening, at der, hvis de ikke byggede Kaserner og de øvrige militære Bygninger, vilde være Fare derfor, men at Byer, som erklærede sig villige til at bygge Kaserner, havde den mest grundede Udfigt til at faae en Garnison. Hvorfra kan den Anskuelse komme? Den viser sig allerede at have været tilstede, da Aarhus frygtede for at miste sin Garnison; den har i høi Grad været tilstede i Odense, og den har ligeledes været tilstede i

Slagelse. En af de Behreidelser, jeg tror at kunne reise imod den ærede Krigsminister, er den, at han har villet tillade saadanne Anskuelser at opstaa og at udvilde sig; men lige over for den ærede Indenrigsminister turde der være høilig Anledning til at beklage, at han har kunnet give sit Samtykke til saa store Foranstaltninger for de paagjældende Kommuner, blot fordi Byraadene have erklæret sig derfor. Det er ikke nogen tilstrækkelig Grund for Ministeren til at tilstede saadanne Foranstaltninger.

Octavius Hansen.

Jeg vil ligesom flere af de foregaaende Talere udtale mig om den i Betænkningen under Nr. 138 omtalte Kasernesag, og det vil maasse findes undskyldeligt, at jeg, da denne Sag paa en meget direkte Maade vedrører den Kommune, som jeg har den Ære at repræsentere, tillader mig her at gjøre nogle Meddelelser om denne Kommunes Forhold til Sagen. Ærede Medlemmer ville af det interessante Foredrag, vi hørte af den høitærede Krigsminister, have bemærket, at han ikke nævnte Odense blandt de Byer, som med Hensyn til Indvarteringsforholdene og Soldatens Behandling i og for sig lod Noget tilbage at ønske, og det fremgaar da ogsaa af den Skrivelse, der findes aftrykt i Betænkningen, at der i Virkeligheden ikke har været Noget at behreide Odense; der omtales ganske vist, at Rytteriets Indvartering ikke har været tilfredsstillende, men jeg har fra lokale Kilder faaet Paastaaende om det Modsatte, at der i Virkeligheden heller ikke i saa Henseende har været Noget at behreide Odense. Der er for nogle Aar siden blevet bygget et Ærkerhus, Sygehøuset er fortræffelig, og de 3 Batailloner have hver sit Depotlokale, der i enhver Henseende er fortræffelig indrettet. Indvarteringskommissionen har i de forløbne Aar gjort sig særdeles Umage for at gjøre Kvartererne bedre og bedre, og de Borgere, hos hvem Soldater ere indkvarterede, have ligeledes bestræbt sig for at behandle dem paa bedste Maade, saaledes at der neppe engang er fremkommet nogen Klage. Endnu i 1873, i det forløbne Aar, er der blevet vedtaget nye Konditioner eller Betingelser for Indvarteringen, der ere saa bindende og saa strenge for Kvarterne, at de vistnok i enhver Henseende tilfikkre Soldaterne gode Kvarterer; det erkendes ogsaa i den aftrykte Skrivelse fra Krigsministeriet, at der i ethvert Tilfælde har været Fremgang i saa Henseende. Jeg skal endnu tillade mig at meddele som en Ting, der fortjener at fremhæves, at der forinden denne Sag kom frem, pleedes Forhandlinger mellem Kommunen og Krigsministeriet om Bygningen af forskjellige Ærkerkaler og et Ridehus for Rytteriet, og det er, medens disse Forhandlinger stode paa, midt under dem, at der fremkom dette Forslag fra Krigsministeren, hvilket ganske naturligt maatte forundre denne Kommune.